

1892-1893

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er udateret. Alhed Larsen bor i København - formentlig sammen med søsteren Christine. Årstallet er således 1892 eller 1893.

General comment:

I perioden 1892-1893 boede de tre søstre Alhed, Christine og Johanne sammen i en lejlighed (Waldemarsgade 30) i København. Alhed Larsen arbejdede på Den Kongelige Porcelænsfabrik. Emil Brandstrup led af tuberkulose. Alhed Larsens morfar var dement. Alhed Larsen kendte flere, der hed Bodil, så det kan ikke afgøres, hvem Bodil i dette brev er. Det er uklart, om Frøken Smidths bror var maleren Hans Smidth.

Mentioned people:

Lars Christian Balslev
Rigmor Balslev
Thorvald Balslev
Emil Brandstrup
Johanne Christine Brandstrup
Lauritz Brandstrup
Julie Brandt
Thomas Bredsdorff
Malin Holmström-Ingers
Christine Mackie
Johanne Oppermand
Theodor Oppermand
Hans Smidth
- Smidth, Frøken

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 2194

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

Kære Mor!

Nu har Thomas lige været her og siddet og sludret en Timestid; af den Grund maa jeg nu ruppe mig for at naa at faa Brevet hen i Postkassen, jeg kan ikke godt gaa paa Banegaarden med det, da det pjaskregner. Gid det dog snart vilde blive lidt godt Vejr, det er saa utaaleligt at gaa omkring i det Sjask, og meget har jeg da heller ikke været ude endnu. – Paa Banegaarden i Lørdags blev jeg modtaget af lille Thorvald, Brandt, Christine, Laders og Thomas. Lille Th. gik med hjem og sad og passiarede nogle Timers Tid. – Søndag Morgen gik vi til Vartov, hvor vi jo traf en Del af Foreningens Medlemmer. Molle var der ogsaa, hun gik med her hjem til Frokost. Da vi lige var færdige med Frokosten, kom Onkel Emil; han havde det helt godt, og ["og" overstreget] var saa livlig og behagelig og fortalte en hel Del fra sin Rejse. Han mente, at Bedstemoder ikke vilde have mig til Hjælp, men sagde, at vi kunde jo selv komme ned og spørge om det. Da vi havde spist til Middag, gik vi saa derned. Men ganske rigtig, Bedstemoder vilde ikke have det mindste med min Hjælp at gøre, hun vilde helst være fri. Der var slet ikke noget at stille op med hende. – Kransene var komne til rigtig Tid, men Bedstemor havde strax sendt dem hen til Datteren og ikke set efter, hvem de var fra. – Hun var for Resten i helt godt Humeur, derimod var Bedstefader simpel og meget sløv. – I Dag har jeg været inde hos Syjomfruen, jeg faar min Kjole paa Lørdag. I Morgen Kl. 11 skal vi hen til Thomas sammen med Molle; derfra gaar jeg saa ud til Fabriken – Det glæder jeg mig ikke videre til; Opper er jo i Italien sammen med sin Broder, Smidth ligesaa med sin Broder. Vor Fællestur derned blev nok desværre aldrig til noget. –

Nu maa jeg slutte. Bodil har det bedre. ---

Mange Hilsner til Eder alle fra Chr. og Din Alhed.

[Skrevet på tværs øverst på s1:]

Rimse var paa Banegaarden, hun havde sit Portræt med til mig. – Hun havde ogsaa et Portræt fra Studenten som Soldat samt et lille Brev, hvori han ærgrer sig over at han var i daarligt Humeur ude hos os.

Viinde var paa Raase-
gaarden min hustru
til Postet med de
brev - Hver havde
og saa et Postbrev
fra Studenter den
spilbat aarst et
hille Brev, hvori
hans og vor Bioner
at han var i Aars
og i Himmels veer
hvis oo.

Kære Mor!

Nu har Thomas lige været her og
siddet og skrevet en Brevstid; af den
Grund maa jeg nu røppe mig for
at maa at faa Brevet hen i Post
Rassen. Jeg kan ikke godt gaa
paa Traugarden med det, da
det pjaekker. Lige det der
saaat vilde blive lidt godt. Nej,
det er saa utaaligt at gaa
omkring i det Park, og meget
har jeg da heller ikke været
ude endnu. - Paa Traugar-
den i Lørdag blev jeg uorkant

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af lille Karvald, Praest, Oeris
huse, Saders og Thomas. Lille
K. gik med Ljenn og saad og
passerede nogle Ribers T. S.
— Søndag Morgen gik vi til
Varkov, hvor vi jo traf en del
af Farvingens Medlemmer. Mollie
var der ogsaa, Lenn gik med Lenn
Ljenn til Frøholt. Da vi her var
hørdte vi med Frøholt, som
Ondt dimit, han havde det
helt gort, og var saa lidt og
belaget, og fortalte os det alle
fra sin Rejse. Han mente, at
Prestemødet ikke vilde have
vi til Hjælp, men sagde, at vi
kunne jo selv komme med og
spørge om det. Da vi havde
spis et til Middag, gik vi saa
dermed. Men ganske rigt, Prest
stemte, vilde ikke have det
virkede med min Hjælp at gøre
Lenn vilde helst være fri. Der
var slet ikke noget at stille op
med Lenn. — Brauerne var kom
me til rigt Tid, med Prestene
havde strax sendt dem hen
til Datteren, og ikke det efter
Lenn de var fra. — Hver var
for Resten i helt gort Himmels
derimod var Prestefader sin
sel og meget selv. — 7 Dag har
jo været inde hos Pyjorupstuen
for min Hjælp saa sordt,
for Morgen Kl. 11 skal vi hen
til Thomas sammen med Mollie,
derfor gaar jo saa ud til de
briken. Det glæder jo mig ikke
videre til; Ogger er jo i Ma
Lenn sammen med sin Brøder,

BB 2194

Smitte ligesaa med sin Broder.
Var Fellestun derud blev nok
denne aldrig til nyt.

Mi maas i stikke. Badil
var det bedre. ———

Maas Hilsener til eder alle
fra Chr. og sin
Almed.